

Núm. 89

Any XXIII

MARÇ 2007

Els Lluïsos d'Horta

JAZZ I CRIM A CHICAGO (foto Dora Serra)

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia	2
El nostre Consiliari	3
Necrològiques	3
Cinema	5
Raconet infantil	6
Una mica de tot.....	9
Entrevista: Oleguer Recasens i Duch.....	10
Notícies.....	12
Vida de les seccions	14
Aquest món tan nostre	18
Racó dels Lluisos	19

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imerso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluishortat.cat

<http://www.lluishortat.cat>

Han col·laborat en aquest número:

Angel Lorenzo Devesa	Manel Gausachs
Carmina Lara	Mateu Terrats
Dora Serra	Pere Solé i Sans
Ferran Homar	Quim Casals
Josep Magrans i Breu	Ricard Terradas
Josep Miquel Ruiz	Vocalia d'Animació
Júlia Asín	Infantil
Maria Franquesa	

La formiga

Les formigues, en filera,
van i venen del seu cau.
Sembren soldats de primera,
comandats pel general!
Formiga, saps qui t'espera
allà al fons del teu forat?
No pensis, formiga obrera!
Però vigila el pardal
que picoteja per l'era!
Si bades, se't cruspirà!

El pit-roig

Per la gespa del jardí,
què hi cerques, petit pit-roig?
Alguna flor tardorena?
Potser restes de llavors?
L'hivern tu ens anuncies;
ja ve el fred a poc a poc!
Viu tranquil a casa meva;
benvingut sigues, pit-roig!

La sargantana

Sargantana que mandreges
en la paret del meu hort;
pobreta, tan fredolica,
sempre cercant l'escalfor!
Sargantana, petit saure,
des de l'any de la picor
que et passeges per la Terra
i no tens amics enlloc.

El rat-penat

En arribar el capvespre,
per damunt de la ciutat,
negres ocells hi voleien:
són els petits rat-penats
que amb rapidesa, netegen
de mosquits tots els terrats.
Després, amb claror de lluna
i formació de soldats,
espolsant-se les aletes,
tornen cap als seus forats.

Dora Serra

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

Imprimeix: El Tinter, SAL
D.L.: B-12.935-89

Responsables

Hi ha moltes dimensions humanes que la manera de viure actual deixen a l'ombra i fan gairebé inviabilitats: el compartir, la creativitat, el sentit de la justícia, la solidaritat, la gratuïtat, l'opció per la vida, la llibertat, l'ús racional dels recursos naturals: Són aquestes dimensions que ens donen la possibilitat de ser el què som. De fet hem de reconèixer humilment que ignorem quina direcció prendrà la transformació de l'univers i de l'espècie humana, però des de la llibertat creativa podem definir unes passes immediates, podem recordar les nostres possibilitats, podem prendre consciència que estem cridats, tanmateix, a ser humans. D'alguna manera podem intervenir en la direcció que els canvis inevitables vagin prenent.

Però també sabem que hi ha coses que no depenen de nosaltres. Som responsables de tot, però no tenim el control de tot. I optem

per una transformació respectuosa que refusa la violència, encara que sigui per justificar l'eficàcia: optem per una transformació que observa, reflexiona i actua, però no obliga... L'actitud de donar-se a fons perdut ja és una transformació.

Com a cristians tenim la sort de recordar-nos periòdicament que la realitat del món i el seu futur últim no està a les nostres mans, tot i que hi passa, i que la transcendència és una dada amb la qual hem de comptar, i que cada u podem fer i hem de fer la nostra petita aportació, dins del misteri total del món i de la història. Sempre m'ha agradat i trobo molt suggestiva un pensament d'en Joan Maragall gravat en una placa que em van regalar fa anys, que diu: "Esforça't en el teu quefer, com si de cada detall que pensis, de cada paraula que diguis, de cada peça que posis, de cada cop de martell que donis, depengués la salvació de la humanitat: perquè en depèn, creu-ho."

Mateu Terrats i Oliver

NECROLÒGIQUES

Teresa Terrats i Fornas

La Teresa Terrats, vídua de Xavier Mercader, se'n pujà al Cel el dia 29 de gener d'aquest 2007, als 82 anys. Morí a l'hospital de la Vall d'Hebron, recentment ingressada per una angina de pit.

La Teresa va néixer el 26 de febrer de 1924 al carrer Canigó, filla de Joaquim Terrats i de Teresa Fornas. Va tenir tres germans, Joaquim i Dolors, ja difunts, i Francesc, present encara entre nosaltres. En virtut que els pares eren germans, era cosina germana del nostre mossèn Mateu Terrats.

Havent contret matrimoni amb Xavier Mercader, entrà a formar part d'una família de trajectòria importantíssima en la vida dels nostres Lluïsos, la presidència dels quals fou ocupada per Domènec Mercader durant dotze anys en dues diferents etapes, havent mort el 1961, precisament el dia de la festa de Sant Lluís.

La casa del carrer Chapí, número 80, que quasi es pot dir que havia servit de parròquia clandestina durant la guerra incivil, quedà ocupada per en Xavier i la Teresa. En Xavier va morir jove, el 10 de juliol del 1971, donant-se la circumstància que la Teresa quedava com a única representació de la família Mercader als Lluïsos, on seguia actuant en la secció de Manualitats.

En Xavier i la Teresa no perderen el temps i donarem a llum tretze fills. Tres d'ells —Francesc, Josep Oriol i Marc— ja no hi són. Els altres deu —Jordi, Joaquim, Mercè, Lourdes, Domènec, Teresa, Dolors, Xavier, Montserrat i Pere— encara ens acompanyen. A ells, el mateix que a quinze néts, el nostre més sentit pésam.

Descansa en pau, Teresa.

Pere Solé i Sans

Anna Sanahuja i Masgoret Josep Ferrer i Manyà

El passat 22 de desembre del 2006 morí cristianament Anna Sanahuja i Masgoret, sòcia dels Lluïsos d'Horta. L'Anna era coneguda popularment com "la senyora Anita de Can Blai", ja que durant anys va ser propietària de la cansaladeria que hi havia al carrer Alt de Mariner cantonada carrer Horta.

La senyora Anita era una bona persona, molt tractable i una bona amiga i sabia enraonar amb tothom, tant amb els clients de la botiga com amb els veïns que la veïen pel carrer. Era d'un tarannà molt senzill i parlava amb els altres amb un somriure bondadós.

Un servidor també hi havia anat a comprar algunes vegades i donava gust anar-hi, pel bon tracte que rebia de la mestressa de la botiga.

Anita, mai t'oblidarem. Tindrem sempre un bon record teu, ja que per tots has estat sempre una gran persona i una bona amiga. Reposa en pau.

El més sentit condol a la família.

Ricard Terradas i Mut

Els Lluïsos d'Horta han perdut un altre soci dels antics, dels ingressats els primers anys 40: Josep Ferrer i Manyà, mort el passat 26 de gener.

Havia nascut el 8 de maig de 1931; s'havia casat amb Carme Clot i Raurell el 5 d'agost 1959, i havia tingut tres fills: Ignasi, Lourdes i Alfons.

Era força sabut que la seva gran afecció era l'Esperanto, aquella llengua internacional confeccionada, a principis del segle XX, per un poliglota doctor jueu polonès anomenat Zamenhoff.

Però també era un gran afeccionat a la taquigrafia.

"A molta gent els emociona conèixer un jugador de futbol o una estrella de cine", em va dir un dia en Josep. "Doncs a mi el que més il·lusió em va fer, una vegada que vaig anar a Madrid, va ser conèixer un *Taquígrafo en Cortes*, autor d'un mètode de taquigrafia."

Sense fer escarafalls, en Josep se sentia català. Per això s'havia fet posar el seu DNI en la seva llengua materna.

Recordo concretament que un dia, a casa d'un notari, després de sentir el text d'un document —en castellà, naturalment—, en Josep va preguntar a l'advocat que havia fet la lectura:

—Tot això no s'hauria pogut fer en català?

El nostre més sentit condol a la vídua i als fills. Reposa en pau, Josep. "*Gis la revido.*"

Manel Gausachs i Mari

Victòria Cifuentes i Giner

La Victòria, esposa d'en Pere Palliser, havia vingut tantes vegades per aquesta casa que l'enyorarem, ara que s'ha mort, aquest 15 de març del 2007. Tots coneixiem molt en Pere, el segon diaca que vam tenir a la parròquia d'Horta —el primer és en Josep Urdeix— ell treballava i la Victòria, sempre al seu costat, n'era l'ombra, una d'aquelles dones que engrandeixen la figura del marit amb la seva humilitat, treball silenciós i caràcter dolç. Jo la recordo molt dels grups d'Equips de Matrimonis que fèiem en aquesta casa sota la direcció de mossèn Rosselló. La Victòria era un regal de Déu. Ara descansa per sempre. Adéu.

Dora Serra

3a Setmana de Cinema Espiritual

Després de tres convocatòries, ara ja es pot dir sense temor a equivocar-nos que aquesta Setmana de Cinema Espiritual que cada any se celebra als Lluïsos, s'ha consolidat com una de les propostes culturals més atractives de la nostra ciutat.

Així ho certifica l'èxit massiu de públic, vingut d'arreu, tant pel que fa a les sessions obertes com a les sessions matinals adreçades a les escoles. Un exemple prou evident el tenim amb la pel·lícula *El gran silenci*, on tanta va ser la demanda i fins i tot la gent que es va quedar al carrer, que vàrem haver d'organitzar una sessió extra al cap d'una setmana. I, a propòsit d'aquest fet, un parell de reflexions: d'una banda, és molt significatiu que tanta expectativa l'hagi generat precisament un film de gairebé tres hores que ens mostra en silenci la vida monàstica de monjos cartoixans; de l'altra —i prosseguint amb el que dèiem de la importància creixent de la Setmana— és tot un honor per als Lluïsos d'Horta haver projectat dues vegades una pel·lícula abans de la seva estrena oficial a tota Espanya.

Un any més, hem d'agrair l'immens esforç de l'infatigable Peio Sánchez, *alma mater* d'aquest certamen, al qual encara li han quedat forces per a *exportar* les sessions escolars a Terrassa i diverses diòcesis del País Basc. El seu interès en la promoció d'un cinema ric en valors es manifesta també en la iniciativa de programar una sessió de curtmetratges d'autors

emergents. Cal donar les gràcies, per descomptat, als col·laboradors que han presentat les pel·lícules tot fomentant el diàleg actiu amb el públic i a tots els qui, d'una manera o una altra, han contribuït a la celebració de la Setmana.

L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistachs, ens va donar la benvinguda en la jornada inaugural, i durant set dies vam poder seguir educant la nostra mirada envers un cinema de la contemplació i la reflexió, i, per què no dir-ho, de l'emoció. Perquè és difícil no commoure's davant el tràgic destí assumit per Sophie Scholl, o davant l'amistat truncada a cop d'estat a *Machuca*, o davant les precioses —però gens embafadores— *La historia del camello que llora* i *Las llaves de casa*; dues pel·lícules, per cert, aparentment molt diferents però en realitat molt similars: totes dues es podrien subtítular "*Educant el pare/la mare*" i en totes dues és un plor (del pare/de la mare camell) davant del fill el que marca l'instant sublim d'allò que els grecs en deien la catarsi (i els més cinèfils ja haureu endevinat que aquest és, clavadet, també el final del gran clàssic neorealista *Lladres de bicicletes*).

Així, doncs, sota el mateix epígraf de l'espiritualitat han conviscut històries d'arrel explícitament cristiana amb històries profundament humanes, històries on hi passen moltes coses amb històries on pot semblar que no hi passi res, èxits de taquilla i propostes alternatives. Tot, diferents cares d'un mateix cinema que, en última instància, ens convida a ser millors persones.

Quim Casals Campmany

Forçatge matemàtic

("Forçatge" és l'expressió que fem servir els mags per designar l'elecció d'un objecte entre diversos, per part de l'espectador, bo i escollint-ne el que prèviament teníem previst.)

Com us va amb la màgia? Aneu seguint els articles? Proveu de fer-los?... Després de set lliuraments, crec que ja s'ha establert una relació de prou confiança per a què passi a revelar-vos alguns dels secrets més ben guardats pels mags. També us facilito la meua adreça electrònica per a qualsevol consulta que em vulgueu fer:

ferranht@terra.es

Passem ja al joc d'avui. Més que un joc, és una tècnica.

Efecte: Demanes que diguin un número entre 10 i 20 i a continuació comptes tantes cartes com el número que han dit, des del llom de la baralla. A continuació dius que per assegurar-se que s'ha escollit la carta a l'atzar sumarem les dues xifres del número i tornarem a contar escollint la que recaigui en aquella posició.

Un cop s'ha fet l'elecció de la carta i s'ha mostrat al públic es pot endevinar pel mètode que es vulgui.

Suggeriment: Sempre que hagis de revelar una carta o qualsevol altra informació... és

convenient fer una mica de teatre; no revelar-la sense més ni més.

En aquest cas, pots fer que l'espectador agafi la carta i hi sigui al damunt, posant la carta cara amunt (sense veure-la tu). Li fas obrir la boca i mirar cap a dalt; tu a través del seu tub digestiu i la seva respectiva sortida, simules veure la carta. Així a més del joc has aconseguit fer un gag.

Propina: Si ets entre un públic de confiança, pots arrodonir el gag preparant quina carta escolliran. Només has de posar un rei de la baralla francesa en la posició indicada més avall. Quan simules veure la carta dius, quequejant: "Veig, veig una... una K, K... Sí, sí, és una K, K de..."

Secret: És un joc matemàtic. L'única precaució que s'ha de tenir és la d'haver mirat la carta situada en la desena posició començant per dalt.

Nota: És molt important comptar bé les cartes. Un cop t'han dit el número has d'anar comptant, agafant cartes de sobre i dipositant-les a la taula invertint l'ordre. La segona anirà a sobre de la primera i la tercera a sobre de la segona... Un cop has fet el primer comptatge, reculls totes les cartes de sobre de la taula i tornes a dipositar-les a sobre del paquet. Sumes les dues xifres i repeteixes el comptatge dipositant i invertint l'ordre. Quan arribes a la carta assenyalada la fas agafar.

Ferran Homar

=====o0o=====

A taula, amb els dotze signes del Zodíac

Signes de Terra: Taure, Verge i Capricorn. Els tres signes són de bon menjar.

TAURE: Voracitat. El món s'atura quan un Taure s'asseu a taula, car té un sac on hi cap tot. Gaudeix de tots els plaers i té un profund paladar. Són de vida. És important, doncs, l'ña quantitat.

VERGE: Una miqueta llepafils. Amants de l'oli d'oliva. Més exigents quant a la cocció i precisió dels aliments. Així, doncs, són amants de la qualitat.

CAPRICORN: Signe més auster, feliç amb un menjar senzill, com ara pa integral i formatge, sopa d'all, moniatos o una bona amanida de l'horta.

Signes de Foc: Àries, Lleó i Sagitari. Àpats carnívors. Del foc a les brases... de la graella.

ÀRIES: Impulsiu i el més carnívor de tots. Ànimes viatgeres. Un plat propi per a ells seria un costellam de cabrit amb curri i pebres variats.

LLEÓ: Menja de tot perquè li agrada fer-ho tot sense límits. Són gourmands i omnívors. Ideal: una broqueta de carn amb verduretes tendres.

SAGITARI: És viatger i li agraden els menjars exòtics dels països que ja ha visitat o on

pensa anar. Me l'imagino en un bar de port amb un còctel i una tapeta de morro mentres els seus dos companys s'han cruspit unes graellades de carn.

Signes d'Aire: *Aquari, Balança i Bessons. Es cuiden bastant a la seva manera.*

AQUARI: Li agrada la cuina saborosa, les mariscades. Carregat de rareses, com ara que no li agrada el pa amb tomàquet. Els finals dels seus àpats són originals i estrambòtics.

BALANÇA: És el signe més sibarita. prefereix menjar molt sofisticats i unes postres equilibrades ja que en pastisseria, calcular ens grams i mides exactes és imprescindible per a un bon resultat. Valora molt els ingredients com la tòfona. Ideal: algun milfulls de foie amb tòfona.

BESSONS: Racions d'arròs, la fideuà, el risotto o un plat de marisc d'aquells de 2mínim per a dues persones". Els agrada ració doble de xocolata: una mousse freda i una escuma calenta. Textures que no els caldrà ni mastegar, perfectes per a ells, que, ràpids i impacients, engoleixen el menjar.

Signes d'Aigua: *Cranc, Peixos i Escorpí. Cuina marinera amb closca o sense. Els agrada molts els peixos. Són amants de la cuina i de les tradicions de sempre.*

CRANC: Signe més gourmet. Amants de la cuina casolana i de menjar amb tovalles. Aquest signe és tot un senyor.

PEIXOS: Mengen de tot, sobretot molt de peix. Els agrada els pica-pica i els menjars en què hi ha una miqueta de tot. Són els que fumen entre plat i plat.

ESCORPÍ: No gaudeixen tant del plat. Prefereixen els guisats de carns vermelloses. Són amants del bon vi, la xocolata, el cafè molt fort, la copa i el puro.

Carmina Lara

=====o0o=====

CURIOSITATS

- Una granota verinosa adulta de l'espècie colombiana Dardo Dorado té tantes toxines com per a matar mil persones.
- Saps que cada petiteta mota de pols conté un milió de milions d'àtoms?
- Un llamp té tanta energia com per a il·luminar dos milions i mig de cases.

RELACIONS. Relaciona amb línies els estris i els esports en què s'utilitzen.

Barra fixa	Piragüisme
Bat	Beisbol
Bicicleta	Esgrima
Canya	Halterofília
Espasa	Gimnàstica
Mosquetó	Tennis
Pesos	Esgrima
Pilota	Ciclisme
Raqueta	Pesca
Rem	Bàsquet

ENDEVINALLA

Dos pares i dos fills arriben al parc d'atraccions. Com que tots volen enfilarse a les atraccions, paguen tres entrades. Això és possible?

Solució: Sí, perquè són tres persones: un avi (i pare), un pare (i fill) i el seu fill.

(També es podria dir: "Un avi, dos pares, dos fills i un nét...")

Carmina Lara

ACTIVITATS DE LA VAI

Novembre 2006 a gener 2007

La VAI no descansa mai, sempre pensant en els socis més petits de l'entitat perquè puguin gaudir del seu propi espai dins de la casa; per això els tallers mensuals han continuat funcionant:

El mes de novembre vàrem celebrar el **taller de Nadal** on fabricàrem garlandes per adornar la casa. El mes de gener, hi hagué el **concurs de dibuix**, que es va celebrar a la sala de tennis taula com sempre. I el febrer, el tema del carnaval va marcar el treball del **taller de màscares**.

El mes de desembre (el més fort de tot l'any i el que ens fa anar més de bòlit), el nostre Tió va tornar a fer brillar els ulls dels infants. (Van brillar-ne molts, d'ulls: uns 70 parells). I ens trobarem per fer el pessebre que durant totes les festes de Nadal va estar exposat al vestíbul de la Mare de Déu de Montserrat. I, durant els dies 27, 28 i 29 de desembre de 2006 i el 2, 3, 4 i 5 de gener de 2007, vam celebrar el **casal de Nadal** pel qual els infants han demostrat una alta satisfacció.

Vocalia d'Animació Infantil

RACONET INFANTIL

Casal de Nadal

Construcció del pessebre

Concurs de pintura

Taller de mascares

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

El català que parlem és millorable

Mirem de no dir les expressions primeres sinó les segones dels exemples següents:

Quin tipus d'eina utilitzes? → Quina mena d'eina fas servir?

Quin aspecte que té! → Quina fila que fa!

Posar-se guapo → Fer goig

No se'n donava compte → No se n'adonava

No importa si s'arruga → No hi fa res si es rebrega
Marxaré després de sopar → Me n'aniré en havent sopat

Mai havia vist una cosa així → Mai no havia vist una cosa així

Les onze menys quart → Tres quarts d'onze

Les deu i quart → Un quart d'onze

Les deu i mitja → Dos quarts d'onze

Freqüentment sobrava → Sovint hi era de més

Et trobes millor, no? → Ets trobes millor, oi?

Et destorbo? → Que et faig nosa?

És necessari guardar-lo al calaix → Cal desarlo al calaix

Recopilat per MaGaMa

Uns quants refranys

Qui a primeres guanya, a darreres s'escanya
Qui a trenta anys no té seny i a quaranta no té cabal, a cinquanta és a l'hospital

Qui a un castiga, a cent avisa

Qui a vint anys no té seny i no té roba, tota sa vida serà pobre

Qui aigua atura, blat mesura

Qui amb un bon mestre està, aprendre deu

Frases per emprar

Quan escrivim en català, mirem d'enriquir els textos amb refranys i frases fetes. Com ara...:

Obrir camí

Obrir de dalt a baix

Obrir el cap

Obrir els ulls

Pegar-se una patacada

Pensar amb els peus

Peti qui peti

Potes enlaire

Pots pujar-hi de peus

Què hi farem!

Que s'ho confiti

Quedar de pedra

Qui gemega ja ha rebut

Quin morro!

Quina cara!

Parlar Popular

Oració de l'alliberament integral

Diu un mestre de l'esperit: "Si jo falto a l'amor o si falto a la justícia, m'allunyo fatalment de Vós, Déu meu, i el meu culte no és altra cosa que idolatria."

"Per creure en Vós, em cal creure en l'amor i en la justícia; fins al punt que és millor creure en aquestes coses que no pas pronunciar el vostre Nom en va."

"És impossible que jo Us pugui trobar fora de l'amor i de la justícia; en canvi, aquells que viuen sota el guiatge de l'amor i de la justícia avancen pel camí dret que mena a Vós."

Saviesa Popular

Flors Dante

Gremi de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFLORA
ENVIOS FLORALES
INTERNACIONALES
SOCI N.º 1778

No trenquis el
silenci, si no és
per millorar-lo.

Proverbi xinès

Oleguer Recasens i Duch

Nascut el dia 2 de juliol de 1929 a Arbeca, comarca de les Garrigues, prop de les Borges Blanques, l'Oleguer és actualment el soci núm. 75 del Centre Parroquial d'Horta.

Us agraden les olives arbequines? Són del seu poble i tenen fama internacional!

L'Oleguer era el fill quart de cal Ferrer, ofici que encara conserven els descendents Recasens. El primer i el tercer es van morir quan encara eren criatures. (En aquells temps es morien molts infants. Suposo que aquesta era la raó que totes les famílies en tinguessin molts, ja que pocs eren els que arribaven a grans. A casa dels Recasens Duch en perderen dos. El tercer va passar a ser l'hereu i l'Oleguer, el quart, el cabaler). El taller el va muntar el seu avi; després se'n feu càrrec el seu pare, després seguí en Salvador, l'hereu, i ara el porta el nebot que també es diu Ramon, com l'avi. Al seu pare li deien Tonet. Què fan a cal ferrer?

Oleguer: Treballar el ferro: abans hi havia molta feina a ferrar les peülles dels cavalls i mules. Ara ja poc n'hi ha de bestiar. Ara s'arreglen les arades, les rodes de carros..., es fan reixes...

Dora: Sé que t'estàs a Arbeca fins als quinze anys; per tant, tens temps de jugar, fer amics, entremaliadures i anar a escola...

Oleguer: Hi ha temps per a tot. De primer, ben petit, el pare em fa anar a l'escola de les Dominiques d'Arbeca. Una mica més gran passo a la sucursal de l'acadèmia Cots, a les Borges Blanques, que és a uns sis quilòmetres de casa. Hi anava amb bicicleta. M'emportava el dinar en una carmanyola i, apa, cada dia a fer cames amunt i avall.

Dora: Com és que vas cap a Barcelona als quinze anys?

Oleguer: A casa hi havia massa boques per mantenir amb el negoci del ferro. Calia ajudar l'economia familiar. El pare em troba feina a can Domènech, que també treballaven el metall: feien làmpades i tot d'estris per a les esglésies: calzes, reixes, el que fos. Jo entro a l'oficina com a administratiu, que és la feina

que més anys he fet. A can Domènech només hi vaig estar dos anys. Després vaig passar a les oficines del gremi de forners, del qual n'era president en Carrió d'Horta. És la primera vegada que sento parlar d'aquest barri de Barcelona que coneixeré anys després i en el qual m'hi instal·laré, espero que per sempre. Hi treballava molta gent d'aquest barri, suposo que gràcies a en Carrió que els donava feina. Els hi dèiem els *hortamericans*. El meu millor amic va ser en Manel Pastor, que vivia al carrer Joana d'Arc en una casa que li deien el Castellet. Allí, en el seu garatge, hi vaig guardar el taxi anys més tard, quan, ja casat, em vaig dedicar a aquest ofici una temporada.

Dora: Ja m'ho explicaràs més endavant. Ara parlem de la teva joventut. On vivies tu, amb només quinze anys?

Oleguer: En una pensió del carrer Tallers. El pare, un home molt religiós, es va interessar perquè entrés a la congregació dels Jesuïtes del carrer Casp. Encara conservo el carnet que m'acredita com a catequista de la *Congregación de la Anunciación y San Juan Bergmans*. De petit, ja feia d'escolà a la parròquia del poble d'Arbeca.

Dora: Vas ser un bon minyó, ja es veu. Encara ho ets. Continuem. Et fas gran i t'enamores de la Roser. Com va anar tot això?

Oleguer: Tot va venir rodat. La Roser també treballava d'oficinista al gremi de forners. Ens vàiem cada dia i ens vam anar fent bons amics fins que es va despertar el sentiment d'amor. Ens vam casar el 29/7/1956 (just fa ben poc que vam poder celebrar la festa de les noces d'or!) i vam decidir anar a viure a Horta, al carrer Beatriu, núm. 4. Aquí ens estem encara. Vam tenir un noi, en Toni, i una noia, la Marta. Quan tingueren l'edat d'anar a escola els vam inscriure a l'escola Homar i gràcies al contacte amb la gent de la Parròquia d'Horta fem una colla d'amics i ja som hortencs de per sempre.

Dora: Hortencs dels actius, perquè els "Reca" col·laboren a tot arreu. Per començar, ja els veiem pels Lluïsos com a nous socis i després a una colla de seccions de la parròquia.

Oleguer: De primer vam fer els Cursets de Cristianitat "Ultreies de Sant Joan d'Horta", l'any 1966 i a continuació ens involucrem en els grups de Pedagogia Familiar i de Matrimonis. També vam col·laborar amb els grups de preparació de nuvis i la preparació de les homilies setmanals, a casa dels Clot, quan l'Assuncion ja estava malalta. Això era un bon increment per a fer-li companyia i ajudar-la a sentir-se útil.

Dora: Va ser una molt bona acció que molts feligresos van fer durant una colla d'anys.

Oleguer: L'impulsor va ser mossèn Rosselló. Fou una de les millors accions, de què cal fer-ne una pública reconeixença i lloança.

Dora: Tens tota la raó. De vegades les persones som cruels. No perdonem ni oblidem les faltes del proïsme, i hauriem de ser més magnànims i lloar les bones accions. I tornant als grups de Matrimonis i de Pedagogia Familiar, van tenir molt d'èxit, sobretot els de Matrimonis. Cadascun estava format per cinc o sis matrimonis i tenien un número. Recordo bé que jo, juntament amb en Ferran, pertanyíem al grup número tres.

Oleguer: Doncs jo, juntament amb la Roser, sóc del grup número dos que encara funciona, sinó com a grup d'estudi, sí com a grup d'amistat. Llàstima que molts dels components es van morir i els grups queden esguerrats; però l'amistat perdura.

Dora: Ja sé que ara ja estàs jubilat i vius amb la Marta i que, malauradament la Roser està malalta. Però voldria que ens contessis una mica més de les teves peripècies per pujar la família. No sempre has treballat al gremi de forners. Què va passar?

Oleguer: L'economia familiar era molt justa amb quatre boques per mantenir, ja que la Roser va plegar de la feina en casar-se. Vam fer un esforç i comprem un taxi i durant tretze anys treballa en aquest ofici.

(Quantes vegades vaig fer serveis gratuïts per a la Parròquia d'Horta, acompanyant malalts o gent gran que no podia desplaçar-se per si sola!) Per desgràcia, vaig tenir un petit accident i em van retirar el carnet de conduir. Ja em teniu a l'atur forçós. Sort que la Roser va poder entrar a treballar al mercat, a la parada de can Moliner. Vint anys va estar venent pollastres!

Dora: I tu, com t'ho fas per sortir de l'atur?

Oleguer: Sort vaig tenir dels meus amics del gremi de forners que em van recomanar a l'empresa Donuts, una empresa potent que tenia disset plantes repartides per Espanya. Preparaven els ingredients per a la barreja de farina i més coses per a fabricar els coneguts donuts que coneixen els nens i els no tan nens. Jo entro a la planta de Barcelona, a l'administració i allà vaig treballar fins al moment de la jubilació, el 1994. La Roser també va treballar fins aquesta data, arreglant la seva jubilació perquè coincidís amb la meua. Tots dos ja hem treballat el suficient. Ara és hora de gaudir dels anys que ens queden de vida que, per desgràcia, aviat s'acaben si venen malalties.

Dora: No m'has parlat de la teva participació a les voltes ciclistes al costat d'en Lluís Cuevas...

Oleguer: És una vegada jubilat que participo en algunes d'aquestes voltes com a xofer d'en Lluís. Vaig fer la volta a Catalunya, a la d'Aragó i, la que més vegades, a la d'Andalusia. Va ser com una mena de vacances pagades que m'agradaven molt i a més, al costat d'en Lluís, era com estar de festa contínua. Sempre ens hem avingut i estimat. "Va per vosaltres, Lluís i Quimeta! Hurra!"

Dora: I els Lluïsos, què?

Oleguer: Mentre la Roser ha estat bona, hem anat una colla de vegades a les excursions que organitza la Casa. Sóc un soci que m'hi trobo molt bé. La Marta, la meua filla, continua activa. Jo ja tinc prou feina amb la Roser. M'agrada llegir el butlletí i estar al corrent de tot el que passa per aquesta Casa. Estic content de ser avui el soci entrevistat.

Dora: Nosaltres també estem contents de veure't i, sobretot, de sentir la teua rialla tan encomanadissa i peculiar. No ens abandonis, Oleguer!

Dora Serra

Mirades

Es tracta d'una nova exposició de fotos originals de Dora Serra. Però aquesta és fora de sèrie. Fotografies de 18 x 24 cm sobre cartolines de 30 x 40 cm. Fotos de quaranta matrimonis de socis dels Lluïsos mirant-se amb carinyo i amor.

Una exposició igual s'exhibí a la Parròquia de 48 fotos semblants de feligresos mirant-se també amb carinyo i amor.

I probablement quant aquest comentari vegi la llum al butlletí, s'hauran ja presentat fotografies semblants de matrimonis del barri al Centre Cívic Matas i Ramis, segons està anunciat.

Però aquests *Mirades* es mereixen molt més, i no seria d'estranyar que es fessin presents a diferents altres llocs.

Felicitats, Dora, per aquest magnífic treball.

Pere Solé i Sans / Gener 2007

Dora Serra

Montserrat Riu

El 2n espai d'art de Casa Grogga deixa patent el treball investigador de Montserrat Riu

Al Centre Parroquial d'Horta tenim una mostra de l'art de la Montserrat en els grans murals que ornem les parets de l'escala principal. Col·labora en el grup de la VAI quan se li demana ajuda, i ara fins i tot col·labora en un anunci "Àgora, escola d'art".

Per la nostra banda, volem agrair la seva feina tot reproduint part de l'article aparegut aquest gener 2007 en la revista *Diarimés - Nou Barris/Horta-Guinardó*:

Una artista polifacètica, mestre de l'Escola Àgora

Descendent del pintor Marià Fortuny, Montserrat Riu és pintora, escultora, gravadora, editora, dibuixant i mestra. Montserrat Riu va coordinar la revista *L'Informatiu d'Art* i és coeditora de la col·lecció de llibres "Terres d'Or". La seva obra ha estat exposada tant a equipaments públics com a centres privats i ha realitzat i ha realitzat diversos murals públics com el del passeig de Fabra i Puig amb la plaça Castela. Durant els últims dotze anys ha treballat com a intèrpret pictòrica a l'església de Sant Joan d'Horta. La seva obra més recent ha estat *Pa, Terres i La nostàlgia del desig*, s'ha exposat a la Universitat de Barcelona i prepara una exposició individual per a l'Ajuntament de Barcelona. Montserrat Riu és una dona amb una gran força vital, que trasllada al conjunt de la seva obra, que busca no deixar conforme la gent, sinó que hi participi.

De les dones i els gats, tots aquells que els amoïnen en surten esgarrapats
(extret del llibre de Victor Català Quincalla)

can paulet
fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Aquest any, sí!

Aquest Nadal, l'ajuntament de Barcelona ha encarregat de fer el pessebre de la plaça de Sant Jaume a l'Associació de Pessebristes de Barcelona i el resultat ha estat magnífic. Un gran pessebre digne d'aquesta associació. No hi falta de res: la cova, l'anunciata, el riu, el pont, les muntanyes, els arbres, el verd, la molsa, els pastors, els bens.

Una bona part de l'obra d'aquest monumental pessebre l'ha feta l'Agustí Garcia, un membre dels pessebristes que va començar a la parròquia de Sant Joan d'Horta quan era un nen i que de mica en mica li va agafar l'afecció. Després de la parròquia va començar a fer els pessebres a l'escola de veïns, després a l'escola, més tard a alguns pobles de la Cerdanya i amb el temps s'ha fet un nom en aquest món del pessebrisme.

Agustí, moltes felicitats per aquest saber fer i que per molts anys i continua fent les delícies de tothom per Nadal!

Maria Franquesa

COMBONIANS D'HORTA

Exposició als Lluïsos els dies 26 i 27 de maig.

Representació d'un Gospel

SETENA MOSTRA GASTRONÒMICA

13 DE MAIG DE 2007

Els millors plats cuinats pels nostres socis

No oblidareu el dinar que us espera

Santos Hernández

En el Butlletí núm. 88 vam recopilar un article del senyor Santos Hernández aparegut en la revista *Cooperació Catalana* sobre el neologisme *Acatlanisme*. Òbviament, li vaig escriure, donant-li les gràcies i he rebut resposta, un fragment de la qual reproduïxo perquè, com veureu, fa un elogi del nostre Butlletí, cosa molt afalagadora.

"M'ha agradat molt de veure que Horta, un barri que, dintre del tràfic de Barcelona, conserva una personalitat pròpia, és capaç de mantenir una revista tan arrelada en si mateix. Prou veig també, quant d'esforç hi dediques... Per cert, deliciós el poema del dragonet."

Dora Serra

MAIG, FESTES DE LA SOLIDARITAT

Concert de Rock

Dissabte 11 de maig a les 21h, al pati de la Rectoria, amb col·laboració d'un equip dels nostres socis

UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE

Plaça Eivissa, el dia 19 de maig,
col·laborarem en la Festa de la Solidaritat,

Mans Unides; missatge d'humanitat en la campanya contra la fam

La Caseta de l'Alba

Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

No et sacrifiquis per ningú, t'estalviaries molts desenganys
Saviesa popular

VIDA DE LES SECCIONS

TENNIS TAULA

Bones notícies

En aquests moments, estem en plena temporada de competicions i tenim bones notícies dels tres equips que aquest any representen els Lluïsos d'Horta.

L'equip de Preferent, un cop acabada la lliga regular, s'ha classificat per lluitar per l'ascens de categoria.

A la segona categoria, el nostre equip de Veterans "A" també s'ha classificat per jugar la fase d'ascens a Primera.

I finalment, i també a la segona categoria, l'equip de Veterans "B", sembla que finalment podrà mantenir la categoria.

Informar, al mateix temps, que el passat 23 de desembre de 2006 es va organitzar un torneig de Tennis de Taula per a nois i noies de més de 8 anys.

El torneig va comptar amb la participació de 12 jugadors que van competir entre ells durant tot el matí. Es de destacar la bona cordialitat que va presidir tot el torneig.

Finalment us comuniquem que aquest gener hem iniciat ja l'escola de Tennis de Taula per a nois i noies de més de deu anys.

Les classes, aquest any, són el dilluns, de 17:30 a 19:00 hores, i el professor és en Benet

Moreno. Actualment estan inscrits uns deu nens.

Josep Magrans
Vocal de tennis Taula

VOLS JUGAR A TENNIS TAULA?

Vine a l'escola dels Lluïsos d'Horta
Dilluns de 17.30 H a 19 H
Telèfon 646 314 448

tennistaula@lluïsohorta.cat

TEATRE INFANTIL

**La llegenda del Drac
i la Princesa**

Autors:

Vicens Berenguer i Jordi Garcia

Representació

19 i 20 de maig, tarda

Direcció:

Cecília Font i Elisabeth García

EXCURSIÓ

DE FINAL DE CURS

Homenatge a les seccions
de Manualitats

Dia de 2 de juny de 2007

AGORA
ESCOLA D'ART
FUNDADA L'ANY 1970
CANIGÓ, 57 - 08031 BCN
TEL. 934 283 371 - 660 060 375
(NITS)
MATRÍCULA
OBERTA
CLASSES PER A NENS I ADULTS.
PREPAREM PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA U.B.
PINTURA. ESCULTURA. VITRALLS. RETAULE...
DIBUIX DEL NATURAL AMB MODEL VIU.

Els miralls farien bé de
reflexionar abans de
tornar imatges
Jean Cocteau

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

Els esbarts en visiten

Efectivament; els dies 4 i 11 d'aquest mes de març, vam poder veure una àmplia mostra del treball d'altres grups de "Rodes" infantils i de veterans que vam acollir als Lluïsos. Grups de Barcelona, de Gualba, d'Arenys de Mar i de Granollers ens van delectar amb les millors de les seves danses.

Cal remarcar que els de Casa nostra, el grup Preparatori continua progressant tant en la

part tècnica com en el nombre de dansaires. El grup Infantil, que en realitat aviat passarà a ser el grup Juvenil, és una garantia del rellieu en el cos de dansa, i el grup de Pares ens haurà d'explicar com s'ho fan per eludir els anys i sortir a l'escenari cada cop amb més energia.

Tots plegats ens oferiren una tarda de folklore català d'alt nivell.

Angel Lorenzo Devesa

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

XXXV CONCURS NACIONAL DE DIAPOSITIVES COLOR

CALENDARI

TERMINI D'ADMISSIÓ: 19 de maig de 2007.

VEREDICTE: 20 de maig a 2/4 d'onze del matí.

COMUNICACIÓ DEL VEREDICTE: Per correu als premiats, i a la resta de concursants en retornar les obres.

PROJECCIÓ PÚBLICA DE DIAPOSITIVES: 10 de juny a 2/4 de dotze i **LLIURAMENT DE PREMIS:** a 2/4 d'una del matí al nostre Local Social CENTRE PARROQUIAL D'HORTA, c/ Feliu i Codina 7 i 9 - 08031 - BARCELONA.

DEVOLUCIÓ: Les obres es retornaran durant el mes de juliol.

XVI SOCIAL DE FOTOGRAFIA VEREDICTE (gener 2007)

Obres premiades en blanc i negre, socis del C.P.H

1r premi: Carme Simó i Seguí

2n premi: Raimon Odena i Abella

3r premi: Teresa Ferran i Barrabeig

Obres premiades en blanc i negre, socis del G.F.H

1r premi: Francesc Josep Paez Ojeda

2n premi: Ernest Sitjà i Franquesa

3r premi: Jaume Caminal i Serret

Obres premiades en color, socis del C.P.H

1r premi: Montserrat Pastó

2n premi: Jordi Sitjà i Brunat

3r premi: Rosalia Puigbó i Oliva

Obres premiades en color, socis del G.F.H

1r premi: Llorenç Tabernero i Gràcia

2n premi: Ernest Sitjà i Franquesa

3r premi: Francesc Josep Paez Ojeda

Soci G.F.H:

1r premi

Francesc Josep Paez

Soci Lluïsos:

1r premi

Carme Simó

Jazz i crim a Chicago

El Grup de Teatre l'Auca ens ha ofert una espectacular versió del famós musical *Chicago*, del qual fins i tot se n'han traduït les lletres de les cançons al català, interpretades pels mateixos actors.

Sota el comandament de Josep Royuela, hem gaudit d'una acurada posada en escena que, aprofitant intel·ligentment l'espai teatral per a mostrar accions paral·leles, *flash-backs* i el·lipsis, dóna lloc a una vertiginosa narració plena de ritme i vitalitat.

La ja llarga experiència dels actors i les actrius ha quedat palesa, un cop més, amb el seu *savoir-faire* damunt de l'escenari, aquest cop secundat, com dèiem, pels sempre agraïts nú-

meros musicals. Fóra injust fer alabances individuals en un aparell artístic tan globalment homogeni, però, a risc d'equivocar-se, qui subscriu aquestes línies considera, per exemple, que el ball de la presó o el ball de les marionetes, pel que fa a l'apartat coreogràfic, o els respectius monòlegs de Roxie i Amos, pel que fa a la interpretació de text, són moments privilegiats d'aquest *Chicago* que ja forma part de la llarga història teatral dels Lluïsos.

Cal ressaltar, també, que una producció tan ambiciosa com aquesta, en requerir un ampliíssim desplegament tècnic i humà, no s'hauria pogut dur a terme sense la col·laboració dels membres de les diferents seccions dels Lluïsos, des de l'enregistrament de les músiques fins al més nombrós que mai grup de tramoies i tècnics de so i de llums, passant per la costosa creació de tot l'*atrezzo*, la confecció del vestuari, el maquillatge o l'elaboració de les coreografies.

Així, doncs, només resta donar les gràcies a tots els qui, amb la seva màxima dedicació, han contribuït a convertir un somni en un trosset de realitat.

Quim Casals Campmany

Reportatge fotogràfic: Dora Serra i Josep Miquel Ruiz

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els últims dos mesos del 2006 i els dos primers del 2007:

NOVEMBRE DE 2006

Els nacionalistes de CiU guanyen les eleccions en vots i escons a les quatre circumscripcions però han de pactar amb PSC o ERC si volen evitar el tripartit.

Carod tria el tripartit.

França dóna a Antoni Tàpies la Legió d'Honor. El pintor rep la prestigiosa distinció al ministeri d'Exteriors francès.

Interior es carrega un mural artístic. El mural de ceràmica de l'antic edifici d'Aigües de Barcelona, obra de l'artista octogenari Carles Madirolas, ha estat destruït durant les obres de reforma de l'immoble, adquirit per la conselleria d'Interior de la Generalitat de Catalunya, que l'està adaptant per convertir-lo en la seva seu.

Pinochet mor als 91 anys amb tots els seus crims impunes.

DESEMBRE DE 2006

El TGV deixa en tres hores el trajecte Tarragona-Madrid.

Un grup d'igualadins ha muntat la campanya No als parenoels, amb l'objectiu de combatre les tradicions nadalenques estrangeres, com el Pare Noel, i per preservar les catalanes. "Fa uns quants anys que els balcons de la ciutat s'omplen, per aquestes dates, d'uns ninots vermells molt lletjos"

Mor Francesc Vila i Rufas. Adéu, Cesc.

Com un visionari, Cesc ja havia retratat els assistents en un dibuix que ell mateix va triar com a recordatori per acomiadar-se'n. Al dibuix es veu una corrua de gent seguint un funeral. Els de les primeres files, compungits; els del mig, més distesos, fins que els del final ja acaben rient descaradament. Cesc era conscient de la vida i de les seves misèries i alegries. El seu encert era retratar-les en un equilibri d'ironia i tendresa.

Saddam Hussein és executat per crims contra la humanitat.

GENER DE 2007

L'explosió d'una furgoneta bomba d'ETA a la terminal T-4 de l'aeroport de Barajas, amb dos desapareguts, trenca l'alto el foc.

Els Reis Mags arriben plens de regals.

Cinquè mes consecutiu amb més calor de la que és habitual.

El 60% de les farmàcies de Barcelona hauran de reduir la mida de les creus vermelles i verdes situades a les façanes dels establiments, així com eliminar el parpelleig de les llums.

En els darrers anys han augmentat les creus de farmàcia que incompleixen la normativa municipal i van començar a obrir expedients sancionadors a alguns establiments, a causa de les queixes dels veïns, que protestaven per la intensitat lumínica d'algunes creus.

El catedràtic d'història de les arts escèniques i director teatral Ricard Salvat serà l'encarregat de dissenyar el futur Museu del Teatre Català que es vol construir a Reus. El Museu del Teatre Català és un projecte que neix després de les experiències fallides a Barcelona, primer al Palau Güell i després a l'Institut del Teatre, de crear un centre de característiques similars. La intenció és recuperar els fons que

hi havia en aquests espais "i que ara està en caixes".

El centenari d'Hergé s'obre amb una exposició al Centre Pompidou de París.

Georges Remi va néixer el 1907 a Etterbeck, als afores de Brussel·les, i va començar a dibuixar als 14 anys. Abans de la majoria d'edat ja va adoptar el pseudònim d'Hergé, reprenent les inicials del seu nom i cognom a la inversa, en la pronúncia francesa. Vinculat a l'associacionisme catòlic, va impregnar la seva principal creació del codi de conducta digne d'un boy scout. Un capellà que editava una revista catòlica el va incitar a crear el personatge d'un jove reporter de bon esperit el 1924. Tintín i el seu inseparable Milú acabaven de néixer.

Barcelona participarà en les celebracions amb una exposició sobre els cotxes de Tintín durant el Saló de l'Automòbil del mes de maig.

FEBRER DE 2007

Després de set anys, Miquel Barceló culmina la seva intervenció a la catedral de Palma amb una obra en ceràmica sobre la multiplicació dels pans i els peixos.

El refugi antiaeri de la Plaça del Diamant s'obre al públic.

El bàsquet català torna a regnar a la Copa quatre anys després, amb el Barça novament com a campió. Reial Madrid 53-Barça 69, i el trofeu cap a les vitrines del Barça. Més que merescut.

Josep Magrans i Breu

jmagrans@uoc.edu

RACÓ DELS LLUÏSOS

Al butlletí núm. 88 no va sortir el racó perquè no havia participat ningú al concurs. Ara ja tenim guanyadora: **Clara Solé i Font** A veure qui endevina el nou racó del butlletí 89.

I H O R R U I S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

Un "gràcies" no s'ha de guardar mai a la butxaca.

**(Proverbi rus.
Del llibre:
"Gràcies")**

JAZZ I CRIM A CHICAGO (fotos Josep Miquel Ruiz)

1r premi G.F.H:
Llorenç Taberneró

1r premi C.P.H:
Montserrat Pastó